

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

47. Quid de illoru[m] qui nullis in ministratione sacramentorum
cæremoniis vtuntur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

in necessitate, hoc modo sacramētum probabile ministrare, quam nullum.

Dices: Possetne quoque tolerari in necessitate, ut uno applicante materiam & proferente formam saltem ex parte alter suppleat?

R^e. Eodem modo de hoc casu dicendum videtur, quo diximus in priore.

Q V A E S T I O X L V I I .

Quid de illorum qui nullis in ministratione sacramentorum ceremoniis vtuntur?

Quæstionis explicatio.

HAc tenuis ostendimus quid censeri debet de modis ministrandi illorum, qui circa materiam & formam, vel eorum applicationem peccare videntur. Consequenter dicendum est, quid statui debeat, de iis qui peccare videntur circa illorum ceremonias, sicut enim tempore grassantis pestis super illis quæstiones sæpe moueri solent, ita & frequentius super istis ex eo persertim quod cæremoniæ non sint ad sacramenti substantiam necessariae. Huius occasione primo quæritur, quid dicendum de modo ministrandi illorum qui ad vitandum contagionis periculum, nullas ceremonias in sacramentorum administratione adhibere curant?

Respon-

Responso.

Quamvis hic modus ministrandi speculatiue tolerari posse videatur, tamē practice & moraliter loquendo vix probari potest; quia vix possibile est hoc modo ministrare, sine magna sacrorum mysteriorum irreuerentia, & pusillorum scandalō: siquidem sacramentalis actio, quæ omni honore, propter gratiam iustificantem quā confert, dignissima est, nisi cæremonia aliqua exteriore exornetur, vulgo non distinguetur à prophana, & populus aduertēs sc̄pta à pastore tractari nullo exteriori cultu, puta in habitu prophano, paucis verbis & facile in illorū vilipendiū & contemptū adducet.

Dices 1. Iacet aliquis peste infectus in agro semimortuus, quē forte pastor reperit sacramentis egentē, tenebiturne ergo & illo casu ceremonias in sacramentorum administratione adhibere?

R. Et illo casu pastore teneri si vlla temporis mora permittat adhibere ceremoniā, illam saltem quam omnibus consideratis pro re nata sacra illa actio permettit: Hoc naturalis ratio, præsupposita fide sacramentorum, ita faciendum dictat, aliās si res nullam omnino moram temporis patiatur ceremoniæ etiam omnes possunt & debet pretermitti, ut quantocius per sacramētum proximi

proximi necessitati succurratur, vt scite
Zuares(a) afferuit.

*a tom. 3. in 3.
D.Tho. disp.
31, sect. 5. in
fine.* Dices secundo: Quale peccatum est mi-
nistrale sacramentum sine vlla ceremonia?

R. Quempiam posse omittere ce-
remoniae tripliciter: vel ex contemptu vel ex ne-
gligentia, vel necessitate: Ex contemptu
puta, quia existimat illas vel omnino su-
perfluas vel impertinentes, aut aliquid hu-
iustimodi, hic grauiter admodum peccat qui
magnam facit iniuriam Ecclesiae, & indi-
gnem de Spiritu sancto, a quo huiusmodi ce-
remoniae sunt institutae, sentit, & anathema-

*b sef. 7. de sa-
cerdot. can. 13.* illi per (b) Concil. Trident. infertur. Ex ne-

gligentia, puta, quia existimat tempus pe-
nitentiæ excusare ab illis adhibendis, etiam
si aliquas saltem breves sine magno peri-
culo, immo vix vlo adhibere posset, & hic
peccat quamvis altero leuius, nisi scandala-
lum suboriat, ratione cuius graue pecca-
tum erit. Ex necessitate, quia peste infectus
animam agit, & pastor nihil plus temporis
habet, quam ut tundenti pectus, vel diu-
nam misericordiam imploranti absoluto-
nem impendat, vel aliud pro re nata sacra-
mentum ministret: hic non peccat, sed po-

tius laude dignus est, & apud Deum
pro officio multum me-
retur.

Q V E